

Lucjan Kraszewski (1820–1892), młodszy brat pisarza; po ukończeniu szkoły w Łyskowie, gimnazjum w Świsłoczy i Uniwersytetu w Dorpacie pędził życie ziemianina w rodzinnym majątku Dolhe; był malarzem, rysownikiem, fotografikiem (fotografował zabytki Romanowa), prekursorem polskiej fotografii artystycznej, ilustratorem książek Józefa Ignacego Kraszewskiego, zesłańcem postyczniowym; po powrocie z zesłania sprzedał Dolhe bratu Kajetanowi i zamieszkał w Warszawie przy ul. Wspólnej oraz w posiadłości zięcia w Honiatyczach w Hrubieszowskiem, gdzie zmarł; był w młodszy synem Józefa Ignacego Kraszewskiego Franciszkiem wykonawcą testamentu pisarza; ożenił się ze Stefanią z Sulkowskich, z którą miał córkę Kazimię, wydaną za Zdzisława Rulikowskiego; na zdjęciu Lucjan Kraszewski (3. od lewej) na zesłaniu w Cywilsku, 1868, APAN, ZF, III–220, k. 6

Lucjan Kraszewski, *Na etapie*, b.d., APAN, ZF, III–228, k. 7

Ogród w Romanowie, 1875, fot. Lucjan Kraszewski, MR

Kajetan Kraszewski (1827–1896), najmłodszy brat pisarza; po ukończeniu gimnazjum w Świsłoczy studiował astronomię, nauki przyrodnicze i fizykę, a także harmonię i kompozycję w Warszawie; jest autorem szkiców historycznych *Ze wspomnień kasztelanica, General Filip Hauman i rodzina Malczewskich, Bartochowski*; napisał historię rodu Kraszewskich *Monografia domu Kraszewskich vel Kraszewskich-Jastrzębczyków* oraz opowiadania obyczajowe *Chelmianie, Od szkolnej ławy, Z podań i szpargałów, Tradycje kodeńskie, Poturczęcy*; założył w Romanowie obserwatorium astronomiczne, do którego sprowadził przyrządy z Jeny, Monachium, Paryża, Wiednia i Berlina, a spostrzeżenia swe, głównie z zakresu meteorologii, ogłosił we francuskim piśmie „Cosmos”; był rysownikiem, amatorsko wykonywał medaliony portretowe; wydawał kompozycje muzyczne: koncerty, sonaty, miniatury, pieśni, np. *Po tej łączce* do słów brata Józefa Ignacego; uczestniczył w życiu społecznym, był sędzią pokoju powiatu włodawskiego i członkiem Towarzystwa Rolniczego; za jego rządów Romanów stał się nowoczesnym i wzorowym gospodarstwem ziemskim, w którym Kajetan stosował płodozmian i do którego sprowadzał maszyny rolnicze; był bibliografem i kolekcjonerem; zgromadził bibliotekę liczącą w 1875 roku 6000 tomów i sukcesywnie powiększał zbiory, a jego działalność kontynuował syn Bogusław; był ożeniony z Marią z Rulikowskich i miał trzech synów Bogusława, Krzysztofa i wcześniej zmarłego Stanisława oraz trzy córki Antoninę, Zofię i Józefę, b.d., MR

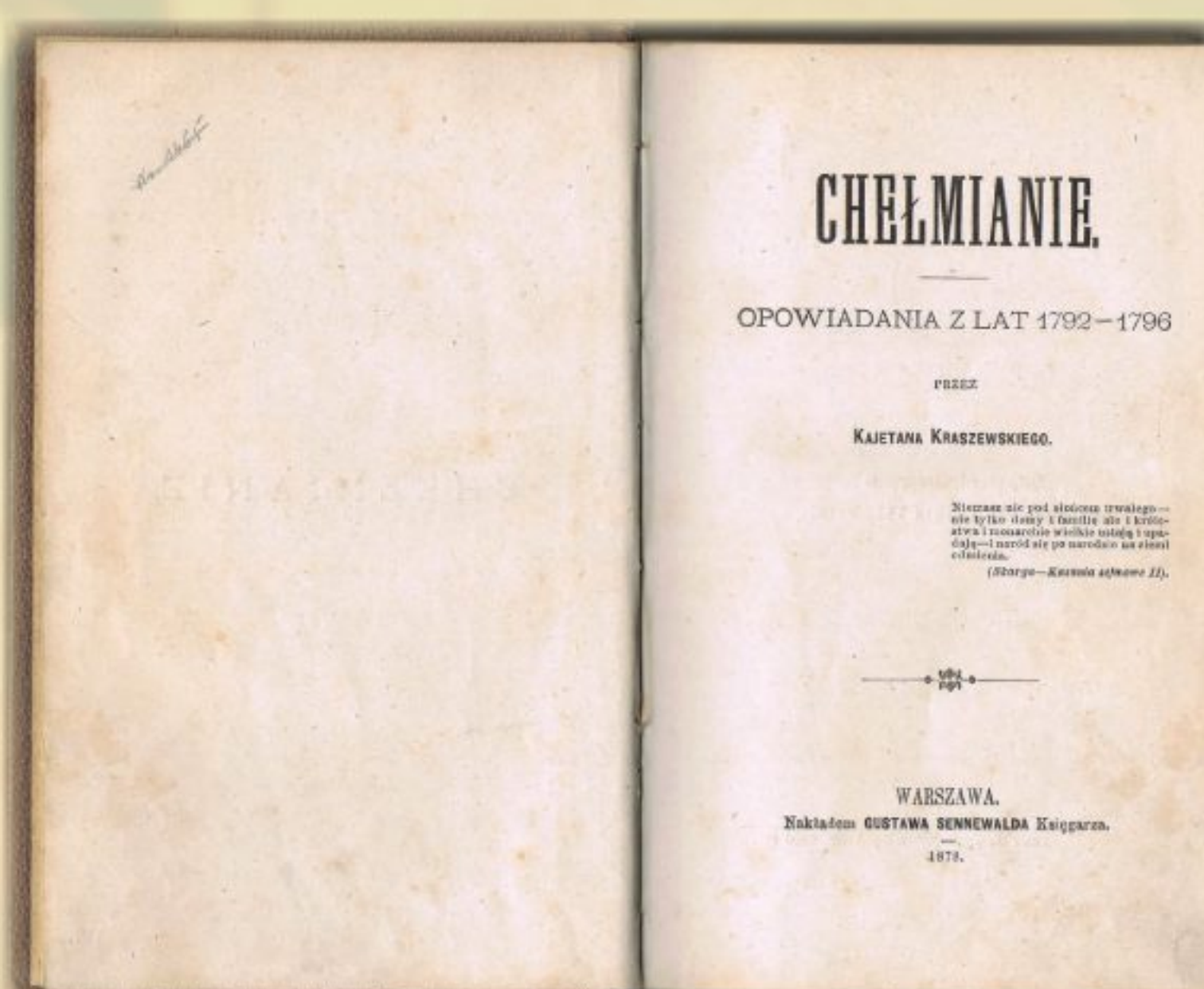
Przysłowie uczy, że jabłka niedaleko od jabłoni padają: toteż we krwi i duchu dzieci odrodziły się skłonności ojca i matki, a jeśli najwyższego doszły rozwoju w najstarszym bracie, to i w młodszych też widzieć się dają. Kajetan ma niepospolity talent muzyczny, który okazał w wielu pięknych kompozycjach na fortepian, a „Koniuszyc brzeski”, „Chelmianie”, komedia premiowana na konkursie lwowskim pt. „Aproszone zaloty” i pomniejszych utworów powieściowych i poetycznych świadczą wymownie o zdolnościach jego pisarskich, równie w prozie, jak w wierszu; Lucjan zaś, jako malarz dyletant, włada pędzlem i ołówkiem tak dobrze, iż gdyby był na serio poświęcił się tej sztuce, to byłby zajął w niej stanowisko wybitne.
Książka..., s. 2.

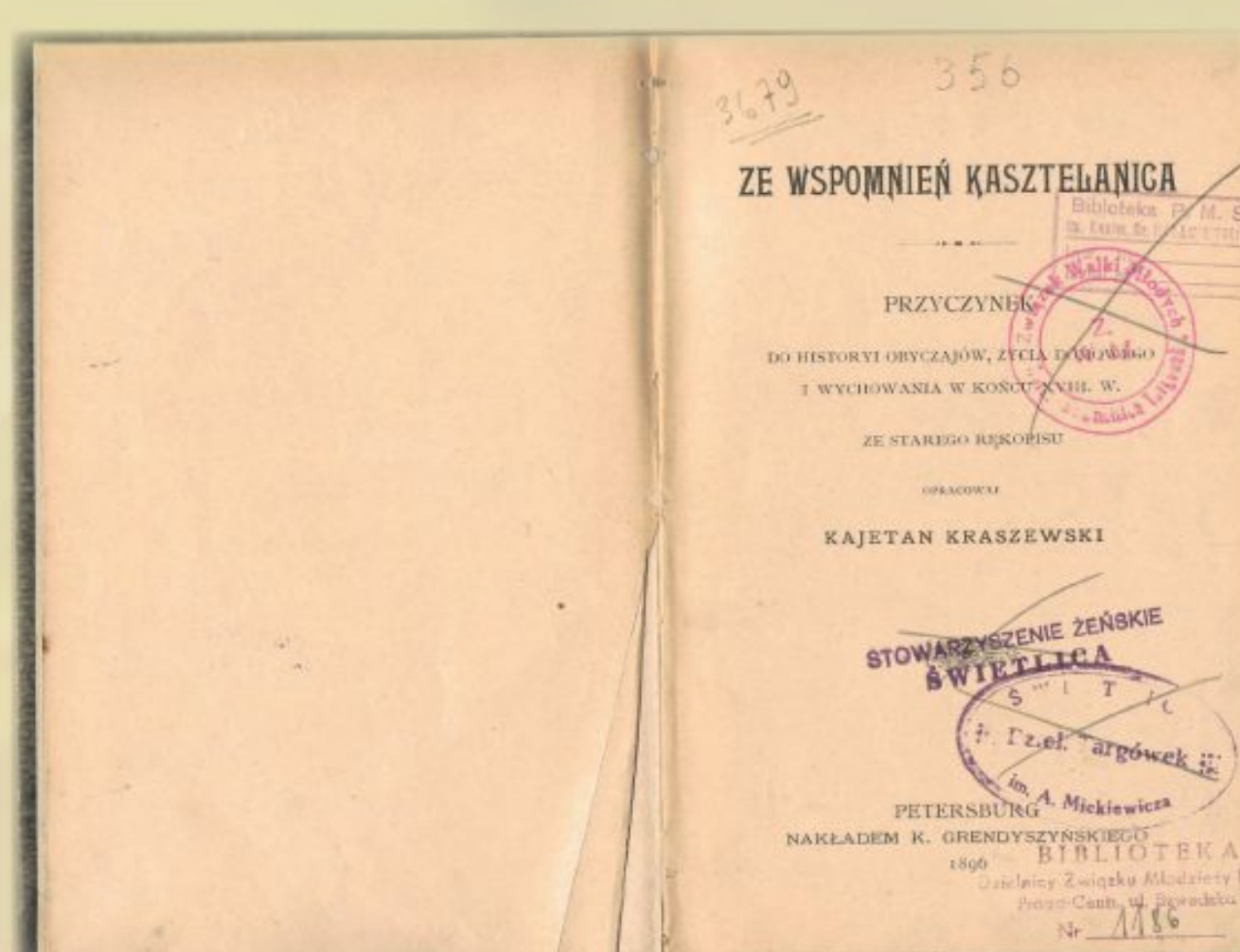
Józef Ignacy Kraszewski (z kapeluszem) z braćmi Lucjanem i Kajetanem (z tyłu); bracia mieli jeszcze dwie siostry: Joannę (ok. 1815–1894), zamężną z Janem Moraczewskim, i Annę (1823–1853), zamężną z Gabrielem Łuniewskim, późniejszym agentem Rządu Narodowego we Włoszech, Drezno 1871, MR

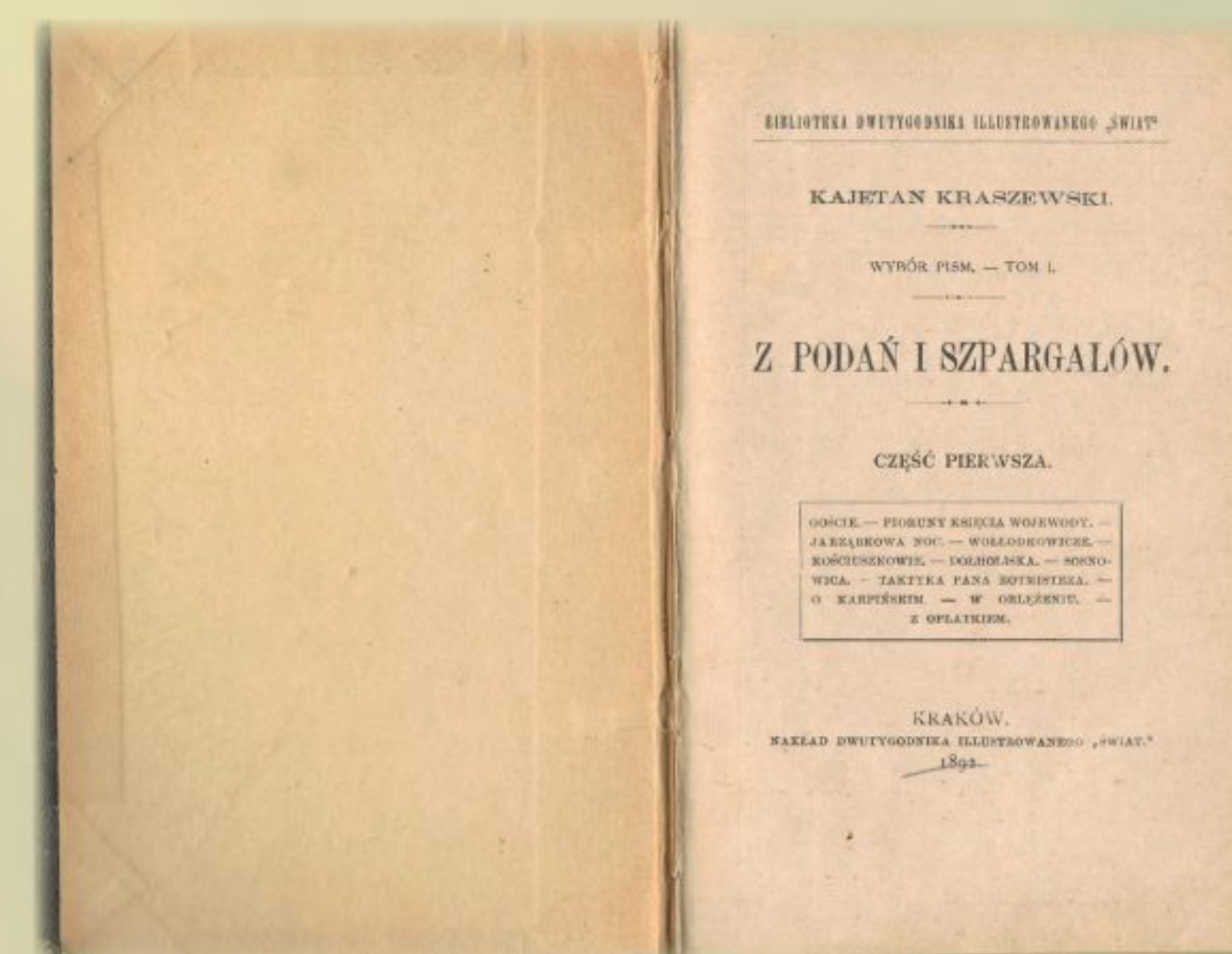
Aleja świerkowa w Romanowie, 1875, fot. Lucjan Kraszewski, MR

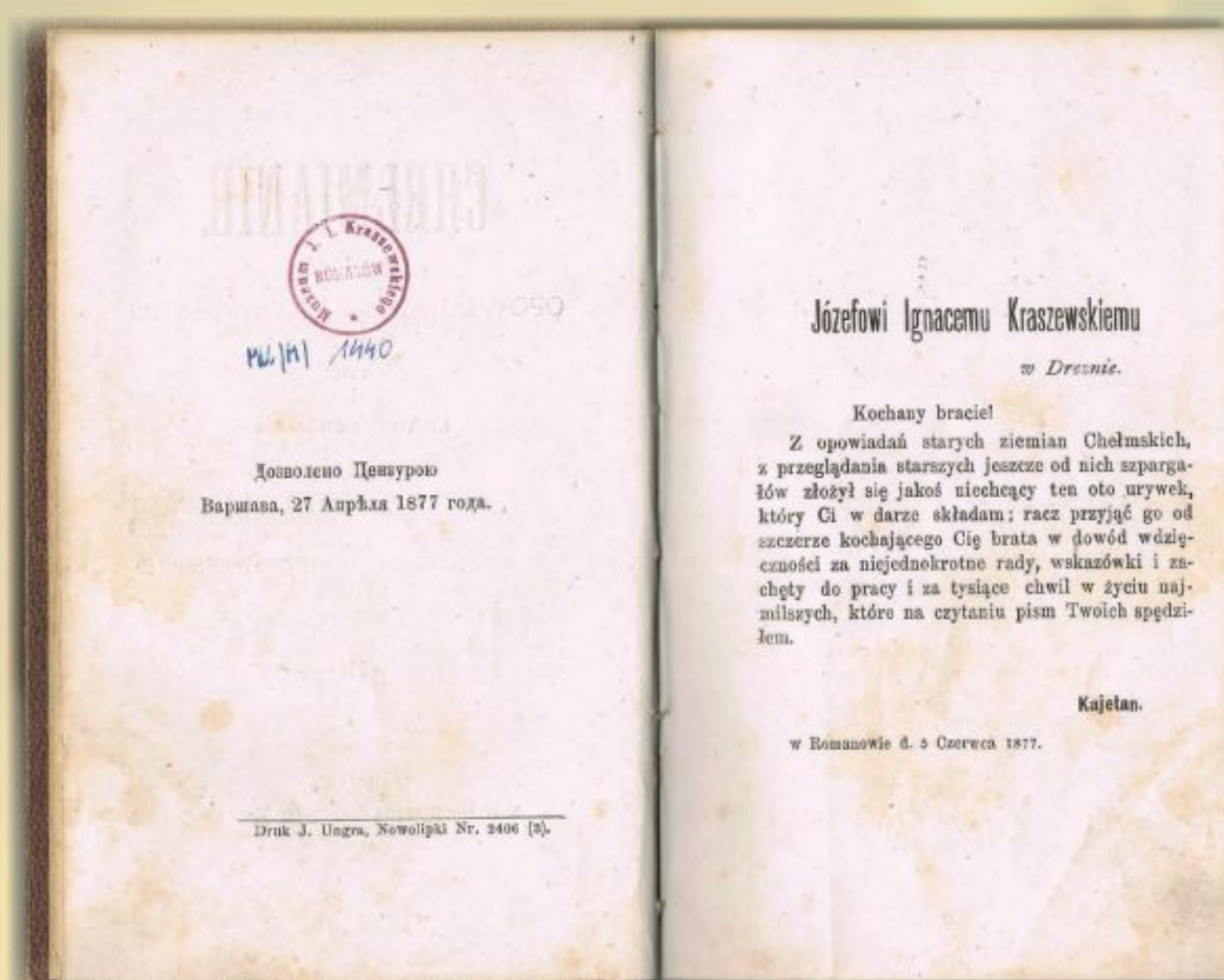
Kajetan Kraszewski, *Chelmianie* i dedykacja (1877) dla brata Józefa Ignacego, Warszawa 1878, MR

Kajetan Kraszewski, *Ze wspomnień kasztelanica*, Petersburg 1896, MR

Kajetan Kraszewski, *Z podań i szpargałów*, Kraków 1892, MR

bracia
Trzeba za złe dobrem płacić